

VILNIAUS REGIONO PLĖTROS TARYBOS POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2017 m. gruodžio 4 d. Nr. 51/1S-36

Vilnius

Posėdžio pirmininkas – Kęstutis Vaitukaitis.

Posėdžio sekretorė – Jūratė Visackaitė.

Posėdyje dalyvavo tarybos nariai: Arvydas Vyšniauskas – Elektrėnų savivaldybės mero pavaduotojas, Edita Rudelienė – Trakų rajono savivaldybės merė, Marija Puč – Trakų rajono savivaldybės mero pavaduotoja, Marija Rekst – Vilniaus rajono savivaldybės merė, Robert Komarovski – Vilniaus rajono savivaldybės mero pavaduotojas, Rimantas Klipčius – Švenčionių rajono savivaldybės meras, Violetė Čepukova – Švenčionių rajono savivaldybės mero pavaduotoja, Živilė Pinskuvienė – Širvintų rajono savivaldybės merė, Zenonas Miselis - Širvintų rajono savivaldybės tarybos narys, Rolandas Janickas – Ukmergės rajono savivaldybės meras, Klavdija Steponova – Ukmergės rajono savivaldybės mero pavaduotoja, Zdzislav Palevič – Šalčininkų rajono savivaldybės meras, Linas Kvedaravičius – Vilniaus miesto savivaldybės mero pavaduotojas. Posėdžio svečio teisėmis dalyvauja: Gediminas Česonis – Vidaus reikalų ministerijos Regioninės politikos departamento direktorius, Dovilė Likaitė – VšĮ „Go Vilnius“ atstovė, Sigitas Besagirskas – Vilniaus pramonės ir verslo asociacijos prezidentas, Valdas Sutkus – Lietuvos verslo konfederacijos prezidentas, Tomas Vaitkevičius – UAB „VAATC“ direktorius, Danas Arlauskas – Lietuvos darbdavių konfederacijos generalinis direktorius, Artūras Jakubavičius – Lietuvos inovacijų centro Inovacijų paramos paslaugų departamento vadovas, Jolanta Miloš – VšĮ „Versli Lietuva“ atstovė, Jogilė Miežienė – „Mosta“ atstovė, Alvydas Stulpinas – Lietuvos pramonininkų konfederacijos atstovas, Vilniaus regiono savivaldybių administracijų atstovai, Tarybos sekretoriatas, kiti posėdžio dalyviai (posėdžių dalyvių sąrašas pridedamas, Priedas Nr. 1).

DARBOTVARKĖ:

1. Vilniaus regiono plėtros tarybos posėdžio darbotvarkės tvirtinimas.
2. Dėl Vilniaus regiono galimų kryptingos plėtros principų (specializacijos) suformavimo.
3. Dėl problemų pristatant atliekas į UAB „VAATC“ didelių gabaritų atliekų surinkimo aikšteles.
4. Dėl kandidato į Regionines architektūros tarybas.
5. Kiti klausimai.
  - 5.1 Dėl 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos 8 prioriteto „Socialinės įtraukties didinimas ir kova su skurdu“ įgyvendinimo priemonės Nr. 08.4.2-ESFA-R-615

„Paramos priemonių, gerinančių ambulatorinių sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumą tuberkulioze sergantiems pacientams, įgyvendinimas“ investavimo dydžių nustatymo.

5.2 Dėl 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos 8 prioriteto „Socialinės įtraukties didinimas ir kova su skurdu“ įgyvendinimo priemonės Nr. 08.1.3-CPVA-R-609 „Pirminės asmens sveikatos priežiūros veiklos efektyvumo didinimas“ investavimo dydžių nustatymo.

5.3 Dėl Vilniaus regiono plėtros tarybos narių dalyvavimo 2017 m. vykusiuose Vilniaus regiono plėtros tarybos posėdžiuose.

1. SVARSTYTA. Vilniaus regiono plėtros tarybos posėdžio darbotvarkės tvirtinimas.

Posėdžio pirmininkas – Kęstutis Vaitukaitis, pristatė darbotvarkę ir pasiūlė Vilniaus regiono plėtros tarybos nariams balsuoti už darbotvarkę.

NUSPREŠTA. Patvirtinti darbotvarkę.

Balsavimo rezultatai. Bendru sutarimu patvirtinti darbotvarkę.

2. SVARSTYTA. Dėl Vilniaus regiono galimų kryptingos plėtros principų (specializacijos) suformavimo. Pranešėjas – Gediminas Česonis, Vidaus reikalų ministerijos Regioninės politikos departamento direktorius pristatė valstybės Regioninės politikos gaires (Baltąją knygą), kuriomis paremtas visas valstybės regioninės politikos įgyvendinimas. Rengiant Baltąją knygą siekta sukurti bendrą valstybės regioninės politikos koncepciją, suderinant kartais skirtingus įvairių valstybėje veikiančių interesų grupių poreikius. Kuriant minėtą koncepciją, Vidaus reikalų ministro sudaryta komisija dirbo vadovaudamasi atvirumo principu, norint sulaukti kuo daugiau pasiūlymų. Gediminas Česonis paminėjo, kad, vykstant darbo procesui, buvo atsisakyta pasiūlymo kardinaliau perskirstyti valstybės teritorijos administracinius vienetus, nes tam reikalingas bendras įvairių institucijų sutarimas, kurio šiuo metu nėra. Todėl išlaikoma ankstesnė valstybės teritorijos administracinių vienetų suskirstymo sistema. Ją, remiantis Konstitucija, sudaro vietos savivalda ir aukštesnio lygio administraciniai vienetai, kuriuose valdymą organizuoja Vyriausybė. Taip pat išlaikomos ir žiedinės savivaldybės, nors šiuo klausimu tęsiasi diskusijos. Neatmetama galimybė valstybės teritorijos administracinių vienetų suskirstymo sistemos pokyčiams po 2023 metų, peržiūrint savivaldybių teritorijų ribas bei galimai kuriant naujus aukštesnio lygio administracinius vienetus. 2023 metų data tiesiogiai susijusi su vietos savivaldos rinkimų sistema ir 4 metų rinkimų ciklais. Gediminas Česonis pabrėžė, jog šiandien susiklosčiusi situacija, kai regionų plėtros tarybų funkcijos sistemos išorėje yra suvokiamos kaip ES lėšų pasidalijimas tarp kiekvienos apskrities savivaldybių, nors, iš tiesų, regionų plėtros tarybų darbas apima ir daug kitų veiklų, kurias reiktų labiau išryškinti. Be to, visos valstybės sektorinio lygio politikos turi

būti įgyvendinamos ne atskirai, bet integruotis į koordinuotą regioninės politikos dimensiją. Šiandien regioninės politikos tikslas – sudaryti oraus, aktyvaus, saugaus, sveiko ir patrauklaus gyvenimo ir darbo sąlygas visoje Lietuvoje. Iškeltam tikslui pasiekti išskiriami 4 uždaviniai, apimantys regioninės politikos sistemos kūrimą, darnaus ir tvaraus ekonomikos augimo užtikrinimą, kokybiškų gyvenimo sąlygų sudarymą bei regionų įvaizdžio pagerinimą. Taip pat suformuluoti ir regioninės politikos įgyvendinimo principai – nuoseklumo, plataus konsensuso bei įrodymais grįsto valdymo. Minėti principai jau buvo taikomi praktinėje veikloje, kuriant Baltąją knygą. Pabrėžtina, kad priimant sprendimus ypač svarbus yra įrodymais pagrįstas valdymas, o vadovaujantis šiuo principu yra kuriami bandomieji projektai. Tam, kad pasiekti užsibrėžtus regioninės politikos uždavinius išskirtas veiklų sąrašas, apimantis platų jų spektrą: tiek konsultacijas su gyventojais, tiek naujų regioninės politikos įrankių diegimas, tuo pačiu siekiant, jog regioninės politikos įgyvendinimo sistema išliktų vieninga visais lygmenimis. Pasiektas susitarimas, remiantis kuriuo valstybėje ir toliau išlaikoma 10 apskričių sistema. Tarp suformuluotų uždavinių pirmą kartą pateko regionų įvaizdžio gerinimas, o tai daliai regionų ypač aktualu. Valstybės mastu dabartinis regionų įvaizdis yra prastas, ypač tai išryškina dažnai viešojoje erdvėje akcentuojama emigracijos problema. Todėl šiandien svarbu gerinti regionų įvaizdį visuomenei pateikiant regionų ekonominės plėtros ir gyvenimo kokybės gerinimo pavyzdžius. Kaip ir kitų regioninės politikos gairėse suformuluotų uždavinių atveju, regionų įvaizdžio gerinimui numatomi konkretūs veiksmai.

Tarp kitų veiklos sričių iki šiol nedaug viešai diskutuota apie regionavimą. Svarbiausius regionavimo principus, apibūdinančius valstybės teritorinę struktūrą, apibrėžia formulė „3+2+5“. Trys – tai trys didieji miestai, du – tai Šiauliai ir Panevėžys ir penki – likę regionų centrai. Visais formulėje išskirtais atvejais Baltoji knyga regionų centrams numato savitą vietą bendroje regionų struktūroje. Kai kuriais atvejais dar išskiriami papildomi savivaldybių centrai. Šiuo metu Regioninės politikos departamentas dirba su regionų sistema, į kurią ateityje bus atsižvelgiama priimant sprendimus. Turima informacija yra analizuojama įvairiais pjūviais, siekiant geografiškai išskirti vietas, kuriose turėtų būti teikiamos viešosios paslaugos. Pažymėtina, kad investicinė pagalba teikiama vadovaujantis ad-hoc principu, t.y. jau turint potencialų investuotoją.

Atlikus regionų plėtros planų analizę, galima daryti išvadą, jog jie yra identiški: visuose tos pačios priemonės ir labai panašūs projektai, tačiau realybėje regionai skiriasi tiek gyventojų, tiek verslo struktūra. Kiekvieno regiono atveju reiktų atskirai išskirti kokių investicijų jame galime sulaukti ir remiantis šia analize formuoti profesinį bei aukštąjį mokymą. Nuo to, kokių sričių specialistus parengiame priklauso ir kokių investicijų galime tikėtis. Jeigu esamoje situacijoje į regioną ateinančios investicijos kuria žemą pridėtinę vertę tai reikia analizuoti kokias investicijas galėtume pritraukti, kad pakeistume susidariusią situaciją. Šiandien yra parengta Ūkio ministerijos studija, parodanti esamą

regionų specializacijos situaciją, remiantis statistikos duomenimis. Paviešinus minėtą studiją, regionų lygmenyje vyko diskusijos darbo grupėse su savivaldybių administracijų atstovais, siekiant išskirti konkrečių regionų specializacijas. Toks regionų specializacijos išskyrimas - vienas iš svarbiausių pirmųjų žingsnių formuojant regionų plėtros planus, juose išskiriant kiekvieno konkretaus regiono vystymo prioritetus. Nustačius prioritetus, jie turėtų būti aptarti bei patvirtinti regionų plėtros tarybose, taip pat įtraukti į regionų plėtros planus. Visa tai daroma atlikus analizę, papildant jau turimus analizės duomenis. Kartu peržiūrimas priemonių planas, identifikuojant kokius projektus galima įgyvendinti iš disponuojamų išteklių. Galimai užtektų peržiūrėti tik kai kuriuos projektus, o dalį projektų įgyvendintų pačios savivaldybės, atsižvelgusios į nustatytą konkretaus regiono specializaciją. Tačiau reikia pripažinti, kad egzistuoja išoriniai veiksniai, nepriklausantys nuo savivaldybių veiklos, pavyzdžiui, profesinio mokymo sistema. Iš tiesų, profesinis mokymas turėtų būti koordinuojamas su regionų specializacijos kryptimis, atsisakant specialybių, kurių paklausos konkrečiam regione nėra. Šiam teiginiui pritaria ir Švietimo ir mokslo ministerija, pasirengusi peržiūrėti profesinio mokymo įstaigų tinklą bei mokymo programas. Svarbus finansavimo aspektas – pinigų numatoma skirti tik tada kai bus aiškiai įvardintas poreikis, ir tik tais atvejais, kai savivaldybės tam tikrų veiksmų negali atlikti pačios. Pirmiausia, atliekama regiono plėtros plano peržiūra, paskui, atsižvelgus į regiono poreikį, ministerijos suformuluoja numatomus veiksmus, įtraukiant reikalingas pinigines lėšas ir teisines priemones. Vidaus reikalų ministerija planuoja atrinkti 2-3 bandomuosius regionus, kuriuose, pasitelkus reikiamus administracinius įvairių ministerijų pajėgumus ir sudarius konkretų veiksmų planą, būtų įgyvendintos regionų specializacijų iniciatyvos. Pasiteisinus pilotinėms iniciatyvoms, pagalba būtų teikiama ir kitiems regionams (pridedamas pristatymas, Priedas Nr. 2).

Ana Kurban-Špitaliova, Regioninės plėtros departamento prie Vidaus reikalų ministerijos Vilniaus apskrities skyriaus vyriausioji specialistė pristatė Vilniaus regiono bei Vilniaus miesto specializacijų siūlymus. Analizuojant situaciją pasitelkiami Vilniaus regiono žmoniškųjų resursų duomenys. Nagrinėjant regiono darbo jėgos struktūrą daroma išvada, kad Vilniaus regionas pasižymi specializuotų sektorių gausa, išskiriami informacijos ir ryšių sektoriai bei populiariausios veiklos - prekybos, transporto, apgyvendinimo ir maitinimo. Taip pat analizėje pateikiama informacija apie esamą Vilniaus regiono nedarbo lygį, gyventojų išsilavinimą, regiono situaciją profesinio bei aukštojo mokslo įstaigų koncentracijos aspektais. Atliekant analizę, pasitelkti materialinių ir tiesioginių užsienio investicijų ir mėnesinio darbo užmokesčio Vilniaus regione duomenys. Išskirtos 3 siūlomos Vilniaus miesto specializacijos - „Programavimas, informacinės technologijos ir telekomunikacijos“, „Finansų ir verslo paslaugos“, „Kūrybinė, kultūros ir pramogų veikla“. Taip pat siūlomos 4 Vilniaus regiono

specializacijos – „Transportas ir logistika“, „Vaistų ir farmacijos pramonė“, „Turizmas“, „Apdirbamoji gamyba“ (pridedamas pristatymas, Priedas Nr. 3).

Šiuo klausimu vyko diskusija:

Kęstutis Vaitukaitis, pabrėžė, kad Vilniaus regionas bendrame Lietuvos kontekste išsiskiria tuo, jog sukuria didelį bendrą vidaus produktą, o bendrai regionų projektų planavimo atrankos būdu teikiama 15 procentų Europos Sąjungos Lietuvai skiriamos paramos. Pasitelkus ES teikiamą paramą šiandien gerėja regionuose gyvenančių žmonių gyvenimo kokybė bei regionų turima infrastruktūra. Jo manymu, ypač svarbu išskirti Vilniaus ir Kauno regionus, įgyvendinti tarptautinio oro uosto statybą, ties Vilniaus-Kauno ašimi sukcentruoti logistikos pajėgumus bei pramonę.

Dano Arlausko nuomone, nesant konkretaus atskaitos taško, Vilniaus regiono specializacijos klausimas yra sudėtingas. Pateikiama statistinė informacija nėra aktuali sprendžiant Vilniaus regiono specializacijos problematiką. Rengiant Baltąją knygą Lietuvos darbdavių konfederacijos generalinis direktorius pats dalyvavo ne vienam susitikime, tačiau po pokalbių su savivaldybių merais susidarė įspūdį, kad regioninės politikos gairės nebuvo su jais derinamos. Danas Arlauskas pabrėžia, kad šia tema daug kalbama, tačiau išlieka neaiškūs tolesni veiksmai. Jo nuomone, artimiausią penkmetį didžiausias konkurentas Lietuvai bus Lenkijos Respublika, o konkurencija tarp šalių labiau pasireišk per kvalifikuotos darbo jėgos aspektą. Po penkių metų Lietuvai trūks 35 procentų žmogiškųjų išteklių, o būtent Lenkija, ne Airija ar Norvegija, bus didžiausias Lietuvos konkurentas konkuruojant dėl darbo jėgos. Taip pat svarbu, kad šiuo metu investicijos vienam gyventojui yra vienos mažiausių Europos Sąjungoje. Iškeliamas klausimas: kas gali „užkurti“ regionus? Atsakymas - tik užsienio investicijos. Kitas svarbus klausimas - kiek regionų bus po 2020 metų? Dano Arlausko nuomone, tai padėtų atsakyti į klausimą ar Lietuva turės Europos Sąjungos paramą pasibaigus 2014-2020 metų ES struktūrinės paramos programavimo periodui. Ką reikėtų daryti? Lietuvos darbdavių konfederacijos generalinio direktoriaus manymu, svarbiausia yra skatinti ekonominį ir finansinį savivaldos savarankiškumą. Apibendrinant – dabartinė situacija yra aiški, bet nėra aišku, ką daryti ateityje. Svarbiausi dalykai – pritraukti ilgalaikes užsienio investicijas ir kaip spręsti būsimą žmogiškųjų išteklių trūkumo problemą. Reikia aiškių ateities veiksmų, kurie būtų suplanuoti laike.

Valdas Sutkus pasigedo analizės kokiais piniginiiais srautais, turtu disponuojama Vilniaus regione. Reikalinga detali analizė apie Vilniaus regione vystomus verslus, kaip tie verslai išsidėstę geografiškai, kiek yra investuota į turtą, kokie piniginiai srautai. Valdo Sutkaus nuomone, 60 savivaldybių Lietuvai yra per daug, nes kiekvienas meras motyvuotas gauti pinigų abejotinoms investicijoms į viešąją infrastruktūrą, pavyzdžiui, trinkelėms. Tuo tarpu nuo 2007 m. iš Lietuvos išvyko 400 000 emigrantų, o faktiškai mes gyvename valstybėje, kurioje gyvena 500 000 mln. gyventojų, nes

Europos Sąjungoje yra laisvas darbo jėgos ir kapitalo judėjimas. Valdo Sutkaus manymu, regionavimo principas, apibrėžiamas formule „3+2+5“, yra pernelyg optimistinis, o reali situacija reikalauja formulės „3+2“. Dešimties metų perspektyvoje turėtų likti tik 3 regionai. Lietuvos verslo konfederacija jau kėlė klausimą dėl regionų specializacijos, kurią turėtų atlikti apskritys ir tuo pačiu siūlo savivaldybėms į šį procesą žiūrėti realistiškai, investuojant ne į baseinus ar parkus, o į darbo vietų kūrimą. Pabrėžia, kad reikia suvokti, jog konkuruojama globalioje 500 mln. žmonių rinkoje ir kelia klausimą ką šiuo atveju daryti? Lietuvos verslo konfederacijos prezidento nuomone, svarbūs yra trys energetikos ir infrastruktūros klausimai: keliai, elektra ir ryšiai (internetas). Be to, reikalinga gerai funkcionuojanti susisiekimo sistema.

Linus Kvedaravičius kalba apie rengiamą Lietuvos valstybės teritorijos bendrąjį planą. Išreiškia pageidavimą susipažinti su minėto plano projektu, nes bendrasis planas apima tiek specializaciją, tiek socialinius klausimus, tiek investicijas. Platesnės informacijos pasigendama todėl, kad išskiriamos regionų specializacijos būtų koordinuojamos su rengiamu Lietuvos valstybės teritorijos bendruoju planu. Pabrėžia, jog norint kurti darbo vietas reikia koordinuotos valstybės mokesčių politikos. Vien savivaldybių pastangų pritraukti investicijas neužtenka, reikalinga ir bendra valstybės strategija, nukreipta investicijų pritraukimo linkme.

Andrius Valickas informuoja, kad Lietuvos valstybės teritorijos bendrasis planas šiuo metu pradedamas rengti, o Aplinkos ministerija yra užsakiusi situacijos analizę. Kol kas procesas koordinuojamas ir regionų išskirtos specializacijos bus integruojamos į bendrąjį planą.

Rimantas Klipčius pasigenda efektyviau veikiančios tarpmiestinio susisiekimo sistemos ir atkreipia dėmesį, jog traukinių grafikai sudaromi orientuojantis ne į darbuotojų vykimą į pagrindinius regionų centrus, bet vadovaujantis kitais prioritetais. Švenčionių mero nuomone, rengiant Baltąją knygą trūko platesnių diskusijų. Susipažinęs su pateikta analize Lietuvos mastu, Rimantas Klipčius nuogaustauja, kad įvardijami tik keli traukos centrai, o pamirštami mažesni miestai. Jo nuomone, reikėtų orientuotis į tokias šalis, kaip Vokietija ar Danija, kai ir mažuose miesteliuose išlaikomos kokybiškos gyvenimo sąlygos. Pažymi, kad šiandien aktuali imigracinė valstybės politika, nes mažesniuose Vilniaus regiono miestuose nebeliko darbo jėgos ir šią problemą reikės spręsti.

Kęstutis Vaitukaitis aiškiai pabrėžia, kad rengiant Baltąją knygą vyko nemažai diskusijų, tačiau trūko pačių savivaldos atstovų aktyvumo.

Gediminas Česonis atsako, kad į diskusijas rengiant Baltąją knygą buvo kviešti tiek regionai struktūriniu pagrindu, tiek atskirai Regionų plėtros tarybų pirmininkai, taip pat buvo organizuojama diskusija Seime, teikta informacija bei viešai siūlyta teikti pastabas. Procese turėjo galimybę dalyvauti ne tik vietos savivaldos, bet ir verslo struktūrų atstovai.

Gediminas Česonis pabrėžia, kad Bendrasis planas šiuo metu rengiamas, vadovaujantis kitais rengimo principais, nei anksčiau. Dabar Bendrojo plano rengimas prasideda nuo diskusijų ir sutarta, jog į jį turi būti įtraukiami realiam valstybės vystymuisi aktualūs dalykai bei vyraujančios tendencijos iš įvairių valstybės socialinių-ekonominių sektorių, o ne tiesiog papasakota ideali teritorinė-struktūrinė-karkasinė vizija. Kalbėdamas apie tolesnį regionų plėtros tarybų darbą, Gediminas Česonis primena, kad greitai į jų sudėtį turėtų įsitraukti ir socialiniai-ekonominiai partneriai. Tikimasi, jog tai turėtų įnešti kitokių diskusijų svarstant regionų plėtros klausimus.

Dovilė Likaitė, VŠĮ „Go Vilnius“ atstovės manymu, svarbiausia orientuotis į ateities Vilniaus miesto potencialą, ne koncentruotis į tai kas vyksta šiuo metu. Rengiamoje VŠĮ „Go Vilnius“ studijoje apie Vilniaus specializaciją išskiriamos trys kryptys – programavimas, finansai ir kūrybinės industrijos. Tačiau 10 metų perspektyvoje sėkmingos vystymosi kryptys keisis. Pavyzdžiui, tarptautinių bendrovių verslo paslaugų centrai, šiandien Vilniuje įsikūrę dėl mažesnių kaštų. Šiuo metu Vilniuje jų yra nemažai, bet 10 metų periode vykstant robotizacijai ir kitiems procesams, jie iš Vilniaus trauksis. Neseniai atlikta Vilniaus miesto įmonių apklausa ir šių metų gruodžio pabaigoje bus gauti preliminarūs jos rezultatai akcentuojant numatomą Vilniaus specializaciją ateities perspektyvoje. Dovilės Likaitės nuomone, kai kurios sritys, pavyzdžiui, kūrybinės industrijos Lietuvoje nėra konkurencingos imant pasaulinį kontekstą. Todėl kalbėdami apie ateities specializaciją ir prioritetus turime galvoti apie konkurenciją pasauliniu, o ne Lietuvos mastu.

Kęstutis Vaitukaitis atkreipia dėmesį, jog regionavimo principus, apibūdinančius valstybės teritorinę struktūrą, apibrėžia formulė „3+2+5“. Įvertinus esamą situaciją, reikia suvokti, kad perspektyvoje galimai bus 3+2, o likusių 5 regionų situacija yra kitokia ir ji sudėtinga. Todėl numatyti ateities procesus yra problemiška.

Danas Arlauskas nuomone, informacijos sklaida rengiant Baltąją knygą buvo pakankama, tačiau pasigenda savivaldos atstovų suinteresuotumo. Šiuo atveju svarbu pabrėžtina pernelyg didelės viešojo sektoriaus ir valdžios centralizacijos problema, kuri sumažina motyvaciją siekti pokyčių. Susidariusioje situacijoje greitos transformacijos nebus, tačiau savivaldos institucijos ir merai turi siekti, kad savivalda Lietuvoje turėtų daugiau realių galių. Kol nebus savivaldos savarankiškumo, numatomos ateities programos tiesiog neveiks, nes nesant savarankiškos savivaldos nėra ir motyvacijos.

Marija Rekst, pažymi, kad savivaldos nėra, nes savivaldos institucijos faktiškai nedisponuoja žeme, o dėl to sudėtinga pritraukti investuotojus.

Valdas Sutkus, nesutinka su ponu Danu Arlausku ir iškelia klausimą ką daryti jei savivaldai bus suteiktas savarankiškumas, tačiau nebus suteiktas finansavimas. Regionų problematika turi rasti savo vietą Bendrajame plane ir remiantis šiuo planu reikia projektuoti regionų ateitį. Atkreipia dėmesį, kad

Lietuva išlieka vienu iš kaimiškiausių regionų ES, nes čia apie 30 procentų gyventojų gyvena kaimiškose vietovėse. Tuo tarpu valstybė disponuoja ribotais finansiniais resursais, todėl visko pakeisti nepavyks.

Rolandas Janickas pasigenda bendradarbiavimo tarp ministerijų ir vietos savivaldos. Jo nuomone, pavyzdžiui, sveikatos apsaugos ar susisiekiimo srityse savivaldybės jaučia informacinį vakuumą, nes su jomis nediskutuojama, nesidalinama ateities planais. Informacijos stoka trukdo ir savivaldybių bendradarbiavimui su vietos verslu. Pabrėžiant Vilniaus miesto svarbą reikia akcentuoti ir visą Vilniaus regioną, kuris prisidėtų prie darnios Vilniaus plėtros. Svarbu ne tik konstatuoti dabartinę situaciją, bet ir numatyti konkrečius ateities planus.

Gediminas Česonis primena, kad disponavimo žeme problema yra sprendžiama ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė jau numato tam galimybes. Vadovaujantis žemės įstatymais, įgyvendinant regioninės svarbos projektą, žemės sklypai yra suteikiami ar išnuomojami, tačiau šia galimybe regionų plėtros tarybos mažai naudojasi. Taip kaip savivaldos institucijos tikisi iš ministerijų, taip ir ministerijos tikisi iš savivaldos institucijų bendradarbiauti atskiruose sektoriuose. Aišku, yra klausimų, kurie priklauso valstybės kompetencijai. Pavyzdžiui, bendras paslaugų pasiekiamumo standartas, suteikiantis galimybę gauti vienodas paslaugas visoje valstybės teritorijoje. Šios paslaugos yra siauros – švietimo įstaigos, ikimokyklinio ugdymo įstaigos, socialinės paslaugos, tačiau tai irgi svarbu investuotojams. Sveikintina būtų pačių savivaldos institucijų iniciatyva.

Linus Kvedaravičius pažymi, kad pasirengimas projektų įgyvendinimui užtrunka apie du metus, o investuotojui svarbus projekto įgyvendinimo greitis ir faktiškai investuotojui suteikti reikiamų sąlygų savivalda nėra pajėgi. Ilgai užtrunka biurokratinės procedūros, kol projektui suteikiamas regioninės svarbos statusas. Savivaldos institucijų bendravimas su ministerijomis dėl ministerijų suformuluotų priemonių finansavimo sąlygų aprašų išlieka problemiškas. Todėl svarbus klausimas kaip būtų galima mažinti biurokratinę naštą?

Kęstutis Vaitukaitis atkreipia dėmesį, kad nagrinėjamu klausimu posėdyje buvo išsakytos įvairios nuomonės, o diskusijos rezultatai bus vėliau. Be to, Vilniaus regiono plėtros tarybos pirmininkas kviečia merus skatinti vietos iniciatyvas sprendžiant regiono specializacijos klausimą. Pažymėtina, kad Vilniaus regiono savivaldos institucijoms teikti pasiūlymus dėl Vilniaus regiono specializacijos kryptių yra sudėtinga, nes Vilniaus regionas pasižymi savita struktūra, kurioje išsiskiria Vilniaus miestas ir aplink jį išsidėstę rajonai.

Andrius Valickas pastebi, kad šiuo metu atlikta Vilniaus regiono specializacijos analizė yra atlikta pasitelkus sustambintą statistiką, tačiau joje trūksta konkretumo. Vykstant aglomeracijos procesui, Vilniaus miesto plėtrai į priemiesčius bei industrijos iškėlimui reikia konstatuoti, kad Vilniaus regiono ir Vilniaus miesto specializacijos yra neišvengiamai susijusios. Atsižvelgiant į minėtus neišvengiamus

procesus, į Vilniaus regiono specializacijos kryptis reikia žiūrėti per pridėtinės vertės grandinės prizmę. Tai yra, reikia analizuoti, kurie sektoriai yra tarpusavyje susiję bei, galimai, nereikalauja didelės žmonių koncentracijos ir didelių investicijų, bet yra susiję su tuo kas jau vyksta Vilniaus mieste. Pavyzdžiui, aiški kūrybinių industrijų ir turizmo sąsaja. Taip pat regione turėtų veikti bendra Vilniaus miesto ir Vilniaus regiono logistikos sistema. Andriaus Valinsko manymu, Vilniaus regionas yra pirmasis regionas, kuris gali turėti vieningą regioninę transporto sistemą, apjungiančią visą darbo rinką šiame regione, nes regiono specializacija suteikia galimybę nedalinti transporto sistemos į dvi dalis.

NUSPRESTA. Susipažinti su pateikta informacija.

3. SVARSTYTA. Dėl problemų pristatant atliekas į UAB „VAATC“ didelių gabaritų atliekų surinkimo aikšteles. Pranešėjas – Rimantas Klipčius, Švenčionių savivaldybės meras pristatė su kokiomis problemomis tenka susidurti pristatant atliekas į didelių gabaritų atliekų surinkimo aikšteles. Išsamiai pristatė, kad vieną kartą per mėnesį asmuo gali nemokamai pristatyti atliekas į didelių gabaritų atliekų surinkimo aikšteles tiek kiek telpa į lengvojo automobilio bagažinės tūrį, kad nenaudojamų padangų pristatyti taip pat gali tik 4 vnt. per metus, į aikšteles gali įvažiuoti ne sunkesni kaip 2 tonų automobiliai ir kitos problemos. Paminėjo, kad tokia susidariusi situacija nepatenkina žmonių poreikių.

Tomas Vaitkevičius trumpai pristatė bendrai apie didelių gabaritų atliekų aikštelių veiklą, paminėjo, kad kiekis atliekų kas met vis didėja ir dėl to galvojama efektyvinti jų veiklą. Kalbant apie problemas, kurias nurodė Vilniaus regiono plėtros taryba ir pristatė Rimantas Klipčius, pasisakė, kad problema dėl automobilių dydžių pateikimo į aikšteles yra nustatytas reikalavimas direktoriaus įsakyme ir šiuo metu daromi pakeitimų procedūros, tačiau jos ilgai užtrunka. Kalbant apie padangas yra nustatytas apribojimas, kad per metus vienas asmuo gali pristatyti 4 vienetus nemokamai. Kita problema dėl atliekų konteinerių neištuštinimo laiku, direktorius pripažįsta, kad vasara turėjo bėdų dėl gendančio automobilio ir pripažįsta, kad negalėjo tinkamai suvaldyti atliekų išvežimo procesų. Tačiau atkreipė dėmesį, kad bendrovė perka naują automobilį tam, kad būtų išspręsta problema ir būtų užtikrintas atliekų išvežimo procesas. Dėl asbesto tvarkymo šiuo metu sąvartyne nėra atskiros sekcijos asbestui tvarkyti ir gailisi, kad Aplinkos ministerija ir jai pavaldžios įstaigos nesutiko su bendrovės siūlymu ir nedavė leidimo asbesto atliekas laikyti ant kaupo, reikalaudami įrengti atskirą sekciją, tačiau tokios sekcijos projektavimo darbai jau yra pradėti ir kartu su sąvartyno trečia sekcija jau galima bus ir bendrovės sąvartyne priimti asbesto atliekas. Kalbant apie aikštelių pasiekiamumą, tai problemos su nuorodomis į aikšteles didžiausia yra Švenčionių rajono savivaldybėje. Direktorius pažymi, kad yra viena iš problemų yra savivaldybių požiūris į aikšteles kai jos buvo įrenginėjamos, dėl to jų gyventojai ir neranda.

Kęstutis Vaitukaitis siūlo surašyti kreipimąsi dėl aktualių klausimų nuo visų savivaldybių. Živilė Pinskiuvienė siūlo kiekvienai savivaldybei pateikti kiekvienos savivaldybės problematiką ir surašyti į vieną kreipimąsi, kadangi kiekvienoje savivaldybėje skirtingos problemos. Kęstutis Vaitukaitis siūlo iki gruodžio 15 d. atsiųsti Švenčionių rajono savivaldybei pasiūlymus ir problemas.

NUSPREŠTA. Iki 2017 m. gruodžio 15 d. atsiųsti Švenčionių rajono savivaldybei susiūsti pasiūlymus ir problemas, kurių pagrindu būtų parengtas kreipimasis UAB „VATTC“.

Linus Kvedaravičius palieka posėdį ir posėdyje dalyvauja 13 Tarybos narių.

4. SVARSTYTA. Dėl kandidato į Regionines architektūros tarybas. Pranešėja – Ana Kurban-Špitaliova, Regioninės plėtros departamento prie Vidaus reikalų ministerijos Vilniaus apskrities skyriaus vyriausioji specialistė pristatė, kad į Regioninės architektūros tarybos sudėtį Elektrėnų savivaldybės administracija pasiūlė – Arūną Butrimavičių, Architektūros ir kraštotvarkos skyriaus vedėją, Trakų rajono savivaldybės administracija – Povilą Montvilą, Trakų rajono savivaldybės vyriausiąjį architektą (skyriaus vedėją), Širvintų rajono savivaldybės administracija – Dalią Kunevičienę, Architektūros ir kraštotvarkos planavimo skyriaus vedėjo pavaduotoją, Šalčininkų rajono savivaldybės administracija – Veslavą Rutkovską, Statybos ir architektūros skyriaus vedėją, ir Vilniaus miesto savivaldybės administracija – Mindaugą Pakalnį, Miesto plėtros departamento direktorių, Vilniaus miesto vyriausiąjį architektą. Kęstutis Vaitukaitis pasiūlė balsuoti už Mindaugą Pakalnį kandidatūrą, kadangi Vilniaus miestas vienas didžiausių ir daugiausiai turintis daugiausiai sprendžiamų situacijų, kurioms spręsti padėti gali būtent toks žmogus kaip Vilniaus miesto vyriausiasis architektas, kuris turi ir didžiausią komandą.

NUSPREŠTA. Priimti sprendimą „Dėl kandidatų į regionų architektūros tarybų sudėtį siūlymo“ ir teikti Lietuvos savivaldybių asociacijai Mindaugą Pakalnį kandidatūrą į Architektų rūmų sudaromas regioninės architektūros tarybas.

Balsavimo rezultatai. Pritarta bendru sutarimu.

5. Kiti klausimai.

5.1. SVARSTYTA. Dėl 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos 8 prioriteto „Socialinės įtraukties didinimas ir kova su skurdu“ įgyvendinimo priemonės Nr. 08.4.2-ESFA-R-615 „Paramos priemonių, gerinančių ambulatorinių sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumą tuberkulioze sergantiems pacientams, įgyvendinimas“ investavimo dydžių nustatymo. Pranešėja – Jūratė Visackaitė, Regioninės plėtros departamento prie Vidaus reikalų ministerijos Vilniaus apskrities skyriaus vyriausioji specialistė pristatė, kad 2017 m. spalio 27 d. Lietuvos Respublikos

sveikatos apsaugos ministro įsakymu Nr. V-1237 buvo patvirtintas 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos 8 prioriteto „Socialinės įtraukties didinimas ir kova su skurdu“ įgyvendinimo priemonės Nr. 08.4.2-ESFA-R-615 „Paramos priemonių, gerinančių ambulatorinių sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumą tuberkulioze sergantiems pacientams, įgyvendinimas“ projektų finansavimo sąlygų aprašas (toliau – aprašas). 2017 m. lapkričio 8 d. buvo paskelbtas kvietimas teikti projektinius pasiūlymus. Savivaldybių vykdomosios institucijos projektinius pasiūlymus gali teikti iki 2018 m. sausio 22 d. Taip pat pranešėja pristatė aprašo esminius reikalavimus (pristatymas pridedamas, Priedas Nr. 4). Diskutuota apie įvairias galimybes investuoti į Vilniaus regiono savivaldybių planuojamus projektus, kuriuos įgyvendinus būtų pagerintos ambulatorinių sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumas tuberkulioze sergantiems pacientams. Aptarti siektini stebėsenos rodikliai.

NUSPREŠTA. 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos 8 prioriteto „Socialinės įtraukties didinimas ir kova su skurdu“ įgyvendinimo priemonės Nr. 08.4.2-ESFA-R-615 „Paramos priemonių, gerinančių ambulatorinių sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumą tuberkulioze sergantiems pacientams, įgyvendinimas“ lėšas investuoti į Vilniaus regiono savivaldybių planuojamus projektus, kuriuos įgyvendinus būtų pagerintos ambulatorinių sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumas tuberkulioze sergantiems pacientams.

Balsavimo rezultatai. Pritarta bendru sutarimu.

5.2. SVARSTYTA. Dėl 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos 8 prioriteto „Socialinės įtraukties didinimas ir kova su skurdu“ įgyvendinimo priemonės Nr. 08.1.3-CPVA-R-609 „Pirminės asmens sveikatos priežiūros veiklos efektyvumo didinimas“ investavimo dydžių nustatymo. Pranešėja – Jūratė Visackaitė, Regioninės plėtros departamento prie Vidaus reikalų ministerijos Vilniaus apskrities skyriaus vyriausioji specialistė pristatė, kad 2017 m. lapkričio 14 d. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro įsakymu Nr. V-1291 buvo patvirtintas Dėl 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos 8 prioriteto „Socialinės įtraukties didinimas ir kova su skurdu“ įgyvendinimo priemonės Nr. 08.1.3-CPVA-R-609 „Pirminės asmens sveikatos priežiūros veiklos efektyvumo didinimas“ projektų finansavimo sąlygų aprašas (toliau – aprašas). 2017 m. lapkričio 27 d. buvo paskelbtas kvietimas teikti projektinius pasiūlymus. Savivaldybių vykdomosios institucijos projektinius pasiūlymus gali teikti iki 2018 m. vasario 19 d. Taip pat pranešėja pristatė aprašo esminius reikalavimus (pristatymas pridedamas, Priedas Nr. 5). Diskutuota apie įvairias galimybes investuoti į Vilniaus regiono savivaldybių planuojamus projektus, kuriais numatoma pagerinti pirminės asmens sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumą ir kokybę. Aptarti siektini stebėsenos rodikliai.

NUSPREŠTA. Dėl 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos 8 prioriteto „Socialinės įtraukties didinimas ir kova su skurdu“ įgyvendinimo priemonės Nr. 08.1.3-CPVA-R-609 „Pirminės asmens sveikatos priežiūros veiklos efektyvumo didinimas“ lėšas investuoti į Vilniaus regiono savivaldybių planuojamus projektus, kuriais numatoma pagerinti pirminės asmens sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumą ir kokybę, planuojant, kad lėšos bus investuojamos proporcingai pagal gyventojų skaičių pridedant pastoviąją dalį, t. y. pusė priemonės finansavimui Vilniaus regionui skirto ES lėšų limito visoms savivaldybėms padalinant po lygiai.

Balsavimo rezultatai. Pritarta bendru sutarimu.

5.3. SVARSTYTA. Dėl Vilniaus regiono plėtros tarybos narių dalyvavimo 2017 m. vykusiuose Vilniaus regiono plėtros tarybos posėdžiuose Pranešėja - Sandra Jarilinaitė, Regioninės plėtros departamento prie Vidaus reikalų ministerijos Vilniaus apskrities skyriaus vyriausioji specialistė išsamiai pristatė Vilniaus regiono plėtros tarybos narių dalyvavimo 2017 m. vykusiuose Vilniaus regiono plėtros tarybos posėdžiuose (pristatymas pridedamas, Priedas Nr. 6). Atkreipė dėmesį, kad vadovaujantis Vilniaus regiono plėtros tarybos darbo reglamento, patvirtinto Vilniaus regiono plėtros tarybos 2016 m. birželio 2 d. sprendimu Nr. 51/1S-18 (2017 m. birželio 19 d. sprendimo Nr. 51/1S-37 redakcija) 73 punkto nuostata Sekretoriatas kartą per metus parengia Tarybos narių dalyvavimo Tarybos posėdžiuose suvestinę, kurią Tarybos nariams pristato Tarybos posėdyje. Jei yra Tarybos narys (-iai), kuris (-ie) nedalyvavo trečdalyje Tarybos posėdžių, Sekretoriatas apie tokį (-ius) Tarybos narį (-ius) raštu informuoja Tarybos narį (-ius) delegavusią savivaldybės tarybą ir Vidaus reikalų ministeriją, o dėl Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos paskirto (-ų) Tarybos nario (-ių) – Vidaus reikalų ministeriją.

NUSPREŠTA. Susipažinti su pateikta informacija.

Tarybos pirmininkas

Kęstutis Vaitukaitis

Posėdžio sekretorė

Jūratė Visackaitė